

Politikai
röpiratok.

107.

107
862

9.

Szabadhangok.

Szerző:

Béres János,

fóthi földmivelő, és nemzetőr.

I.

Ki e verseket szerzettem,
Béres János az én nevem;
Fóth helységében születtem,
Hárminczöt éveket értem.

Szántó vető ember vagyok,
Fél telekü földdel bírok;
Már robotot nem szolgállok,
Az őrsereg tagja vagyok.

II.

Egyesüljünk!

Jó napot édes barátom!
Magyar vagy te, a mint látom.
Éljen a magyar társaság!
Meg van nyerve a szabadság!

Német —, vagy született rácztól,
Avagy habár tót nyelven szól;
Csakhogy lakja magyar hazát,
Ugy nézem mint atyámfiat,

Rajta! vigan légy hazafi!
Nincsen már ok mért busulni.
Éljünk Felséges királyért!
Éljünk a magyar Hazáért!

Kikel csirke a tojásból,
Ki nyíl rózsza a bimbóból;
Fölkelt a magyar a sárból.
A terhes igajáromból.

Dunán egy gőzhajót látok,
Tudom hogy most uj hirt hallok.
Megnyertük a szabadságot!
Több robotot nem szolgálok!

Szült olyat a magyar hazánk,
Kinek gondja van mi reánk.
Született olyan a porból,
A ki embert tett a pórból.

Megmondotta az ősapánk,
Ki süt még a nap mi reánk.
Szült olyan a Pest és Buda,
Kinek gondja van magyarra.

Pesten lobog magyar zászló
Ne félj az igaz mondástól,
Meg van nyerve a szabadság,
Éljen köztünk az igazság!

Uj ég, uj föld nyilt meg nekem,
Uj szeretóm van most nekem.
Örülök a szép leánynak,
De még jobban a Hazámnak.

Örülök hogy polgár vagyok!
A Hazámért élek halok.
Kitüzöm nemzeti rózsám,
Ugy ölelem meg a babám.

Éljen soká a jó király!
Éljen a felelős kormány!
Éljen magyar szabadsága,
Áldott legyen a Hazája!

III.

A fóti nemzeti őrsereg dala.

Esküszünk, esküszünk,
Magyar vérből születünk;
Kard csörgéstől nem félünk.

Esküszünk, esküszünk,
Magyar a mi nemzetünk,
Fegyvert fogni nem félünk.

Esküszünk, esküszünk
Szabadságnak segítünk,
Olasz ellen nem megyünk.

Eküszünk, esküszünk
Magyar hazánkban leszünk,
Magyar kenyeret eszünk.

Eküszünk, esküszünk,
Magyar asszony süt nekünk,
Mi prófuntot nemeszünk.

Eküszünk: esküszünk,
Magyar vezér kell nekünk,
Ki magyarul szól nekünk

Eküszünk, esküszünk,
Hogyha fegyvert viselünk,
Hazánk védei leszünk.

IV.

Midőn a főtí nemzeti őrsereg fegyvergyakorlatra megy.

Polgártársak! a kik vagyunk,
Kik az őrseregbe álltunk,
A zászló alá esküdtünk,
Fegyvergyakorlatra menjünk
Hallgassunk a dobverőre,
Lépjünk mindnyájan egyszerre,
Balra, jobbra, és előre.
Menjünk ki a sík mezőre.

Ki ma fegyvert fogni tanul,
Megsegíti aztat az ur.
Megtanul fegyverrel bánni,
És vagyonát védelmezni.

A főtí nép nem utolsó,
Földmivelő, törvénytudó;
Emitt keresi élelmét
Ismét fogja kardnak nyelét.

Érti hogy mi a szabadság,
Érti mi az őrpolgárság;
Csend és rendszavarók ellen,
Kelünk föl mi fegyveresen.

Ezer nyolczszáz negyven nyolczban
Földünk a szabadság napja;
Mártzius tizenötödikén,
Pest város szabadság terén.

Összecsodortult sokaság,
Kiáltatott a szabadság.
Kiáltotta minden polgár:
Éljen sokáig a király!

Éljen, éljen a szabadság!
Éljen a mi magyar Hazánk!
E szabadság — megnyerésre
Indult szívünk éneklésre.

V.

*A főtí bizottmánynak megválasztásakor
elszavaltatott versezet.*

Midőn magyar hazánk fő bajnokai
Ez uj végzést fogták köztünk hangzani
Legyenek mindenütt őrpolgárok.
Minden helységben uj választmányok.
Válasszának három olly bölcs férfiat,
Kik által ez uj törvény közlétre hat.

Midőn a szó Fóth helységben elhangzott,
Az egyesült köznép összecsoportozott,
Választottak négy tudós férfiat,
Kiket névszerint így kiáltottak:
Éljen a helybeli jegyző, Csaplinszky Pál,
És velek együtt éljen Lórik István.

Éljen Tóth György, és éljen Dudás János,
E négy legyen őrpolgári tanácsos.
A nagy éljen kiáltás hallatszott,
Éljen ezen négy választott.
Adjon az ur nekik erős bölcs szivet,
Hit remény és szeretet tartja őket

VI.

H á l a.

*Ima-ének a főthi reformált egyházban
énekeltetett.*

Oh Isten a kinek nevében most egybegyültünk,
Jelenjél meg köztünk, vedd kedvesen tiszteletünk.
Hozzád buzog fel a mi szivünk,
Most midőn neked éneklünk,
Legyen kedves öröm-ünnepünk.

Te nyitottad ki a fagyos földnek zárt kebelét,
Te újítod most is tavasszal a földnek színét;
Érzi kiki szíve örömét,
Hogy megadja Isten kenyerét.
Igy veti Istenben reményét.

A királynak szívet te birod, te forгатod,
A hova akarod, mindenhova oda hajtod.
Ime most is magyar hazánkra,
Te fordítád holdogságunkra,
Hogy használjon a mi javunkra.

Áld meg óh jó atyánk eme királyi Felséget,
Áld meg jó tanácsosit és az országi Rendekeket
Áldott légy Pest megye követje!
A ki hazánkban azt szerezte,
Szabadságunk nekünk megnyerte.

Éljen hát a király! éljenek az országrendek,
Éljen magyar hazánk, éljenek minden szegények.
Éljen közöttünk igaz kegyesség
Hogy a szeretet és békesség
Egymást csókolva ölelgessék.

